

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/720/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219196
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114219196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: K. E. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XXX/XX, A., v konaní zastúpený opatrovníčkou Mgr. R. A., zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 643,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 2. júla 2015, č.k. 11C/97/2014-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním žalobu žalobcu zamietol, ktorou sa tento proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 643,95 eur s príslušenstvom a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 488, § 489, § 544 ods. 1 a 2, § 657 a § 658 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 03.12.2010 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7083488, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 500 eur, ktorú pôžičku sa žalovaný zaviazal uhradiť v 36-tich mesačných splátkach po 21,50 eur vrátane poistenia. Žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru sumu 22,12 eur, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa žalovaný dostal do omeškania, a to už pri splátke splatnej dňa 20.01.2011. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celej pôžičky ku dňu 04.06.2011, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Pohľadávka voči žalovanému bola zmluvou postúpená na žalobcu, s poukazom na čo je v spore aktívne legitimovaným. Medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným vznikol uzavretím zmluvy o pôžičke právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ust. § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b

zák. č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia, čo v spojení so skutočnosťou, že ide o procesné ustanovenie, znamená, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súd) postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania. Uvedené ustanovenie súdu ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov. Právny predchodca žalobcu využil svoje právo veriteľa a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 04.06.2011, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, čo znamená, že v tento deň sa stali splatnými aj splátky, ktoré sa mali stať splatnými až po tomto dátume. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, právny predchodca žalobcu si mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 05.06.2011, pričom dňa 05.06.2014 (štvrtok) uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Právny predchodca žalobcu podal návrh na súde dňa 17.07.2014, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo, na túto skutočnosť prihliadol, a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Z dôvodu uplatnenia práva po uplynutí premlčacej doby a jeho zamietnutia v celom rozsahu z tohto dôvodu, súd ďalej neskúmal opodstatnenosť tohto uplatneného práva žalobcu, a teda neskúmal dodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca si návrhom s poukazom na prehľad splátok a úhrad uplatnil aj zmluvnú pokutu v sume 71,98 eur. Z článku 11 bodu 11.2 VOP vyplýva, že „spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ Nakoľko súd zistil, že uplatnený nárok je premlčaný, premlčaný je aj nárok z uplatnenej zmluvnej pokuty, keďže jej splatnosť mala nastať 30. deň po dobe splatnosti jednotlivej splátky, a preto súd návrh žalobcu zamietol potom aj v tejto časti. Navyše zmluvná pokuta bola obsiahnutá len v časti označenej ako všeobecné obchodné podmienky, a nie priamo v zmluve, preto možno dospieť k záveru, že nedošlo k jej písomnému dojednaniu, ako to predpokladá § 544 ods. 2 OZ, a preto je toto dojednanie v zmysle § 40 ods. 1 OZ absolútne neplatné. Žalobcovi tiež z rozhodovacej činnosti súdov musí byť zrejmé, že v prípade čo aj platného dojednania o zmluvnej pokute, išlo by o neprijateľnosť takéhoto zmluvného dojednania, čo má oporu aj v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa možno napraviť iba pozitívnym zásahom, a to naplnením ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu v časti istiny vrátane zmluvnej pokuty, ako aj v časti príslušenstva ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p., keď v konaní plne úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočným zistením skutkového stavu. Poukázal na skutočnosť, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Poukázal aj na znenie všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých sa úverová zmluva riadi ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne ustanoveniami Obchodného zákonníka (bod 14.8 VOP). Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo 9/2014 zo

dňa 24.03.2015, 2 MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011 a 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, ako aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Podľa jeho názoru nemožno jeho nárok považovať za premlčaný, keďže k začiatku plynutia premlčacej doby došlo dňa 05.06.2011, ktorá ku dňu 17.07.2014 (dátum podania žalobného návrhu) neuplynula.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/97/2014 je zaplatenie 643,95 eur s príslušenstvom.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a v závislom výroku o trovách konania.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiadal dodať už len nasledovné:

8. Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani žalovaný, sa na ich príprave nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Žalobca nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli žalovaným individuálne vyjednané, a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka.

9. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy úpravu premlčania vôbec neobsahoval, pričom takáto úprava je obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ ani nemôže vzdať. S poukazom na to aj napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom s prihliadnutím na to, že ide o zmluvu spadajúcu pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch, bolo dôvodné predmetnú zmluvu posudzovať podľa citovaného zákona, ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka, a to i v otázke premlčania práva žalobcu.

10. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

11. Vyššie citované ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a preto je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnúť na premlčanie ex off, teda aj bez toho, aby

sa žalovaný premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

12. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

13. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že predmetný záväzkový vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť v zmysle ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka. Správnym bol tiež záver súdu prvého stupňa o absolútnej neplatnosti uzatvorenej zmluvy, s prihliadnutím na čo sú si strany v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinné vrátiť, čo na základe nej dostali. Rovnako správne prvoinštančný súd posúdil i plynutie premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a správnym bol záver o premlčaní nároku žalobcu.

14. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

15. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný.

16. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).